

Og så til fru Pia Kjærsgaard. Når jeg snakker om de borgerlige partier, behøver jeg ikke at forholde mig til mine tanker om dem. Det er helt tilstrækkeligt at forholde sig til, hvad de borgerlige partier selv skriver, og jeg kan konstatere, at de borgerlige partier samlet, alle tre partier, i bemærkningerne til det lovforslag, der blev behandlet for et par uger siden, skriver, at forslagsstillerne finder tillige helt principielt, at de krigsramte ikke bør indgå i en asylsagsbehandling. Ikke bør indgå i en asylsagsbehandling!

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil modstå fristelsen til at gå ind i den aller- seneste meningsudveksling her, for det vender vi jo tilbage til under det næste punkt på dags- ordenen. Men jeg vil godt besvare de to spørgs- mål, der er stillet af hr. Søren Søndergaard.

Det ene lyder: Hvad er efter min vurdering baggrunden for, at en række organisationer har ytret tvivl om behovet for opstramninger på det her felt?

Til det vil jeg sige, at der faktisk er en række forskelligartede begrundelser; man kan ikke si- ge, at der er én begrundelse. Derfor har jeg oversendt høringsskrivelserne til Retsudvalget, så man selv kan sætte sig meget grundigt ind i de enkelte høringssvar, fordi det ville være helt useriøst at forsøge at sætte bare én overskrift på det, og det kommer så til at indgå under be- handlingen i udvalget.

Den anden indfaldsvinkel, som hr. Søren Søndergaard havde, var den lille praktiske nye mulighed, vi nu giver for at forberede udsen- delsen af asylansøgere bedre. Det bliver nær- mest skildret, som om vi nu udleverer alting på en fuldstændig upassende vis til politiet, når det drejer sig om åbenbart grundløse asylansøgere. Det er jo ikke tilfældet. Hidtil har det været så- dan, at når ankefristen er udløbet, kan politiet rekvirere sagen, og så kan de begynde forbered- elsen af udsendelsen. Det gælder ikke bare åbenbart grundløs-sagerne, det gælder også de almindelige asylsager.

Det, vi gør her, er noget ganske enkelt, en lille praktisk hjælp til det mål, som jeg har forstået vi er fælles om her i Folketinget, nemlig at få en så kort og konsekvent asylsagsbehandling som overhovedet muligt. Det, vi gør, er, at når afsla- get er givet – ikke mens sagen kører, men når afslaget er givet – giver vi politiet mulighed for at rekvirere sagen, så de kan forberede den grundigt, således at man, når udrejsefristen ud- løber, og det er normalt 15 dage, når det er de

almindelige sager, i mellemtiden kan gå ind og træffe forberedelserne. Det vil sige, at det ikke er et helt nyt indblik, vi giver politiet, det er alene et spørgsmål om at lave en så smidig forberedelse som muligt med henblik på, at folk, der har fået afslag på asyl, og som skal rejse ud, kan gøre det så hurtigt som muligt, og at politiet får mulighed for at tilrettelægge deres arbejde på en fornuftig måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsud- valget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette for- slag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., udlændingeloven og lov om social bistand. (Behandling af asyl- ansøgnings fra personer fra det tidligere Ju- goslavien med midlertidig opholdstilladelse m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 30/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Da Folketinget i efteråret 1992 efter opfordring fra FN's Flygtningehøjkommissariat vedtog lo- ven om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien, var der enighed blandt partierne bag loven om, at en så- dan opholdstilladelse skulle gives for 6 måneder ad gangen. Men der var også enighed om, at pe-